

„התחתנתי והתפרפרתי... לקחתי את הזמרת למיטתי... שכבתי עם אשתי החברה בבית־זונות... הבטחתי שלא לשכב עם הרקדניות...”

למרות זאת נפרדנו אחרי כמה שנים. זיכרון מכאיב מאוד. מכיוון שהייתי וקוק לבדירות, הת־פרפרתי לעיתים קרובות וקניתי את „אתה לא תעשה לי את זה” היא צוחה, כל חבריי ישנם! וגם הוריי! אני רוצה להציג אותך לפניכם! חזרתי ואמרתי שזה בלתי־אפשרי.

פלאטו:

אנט ופלאטו, בחתונתם לא פנשו! אותה לעולם בעבר...

החיתה השתלטה עליה. ובגרמנית ביט־אה שתי מילים שניקבו במוחי, שתי מילים איומות שלא שמעתי מאז ילדתי. תי. היא אמרה: יהודי מזוהם! „ספגתי את המכה. הקו נשאר דומם במשך כמה שניות. אחריכך, בשלושה רבה, אמרתי שהכל נגמר ביננו. החזרתי את השופרת. נפגעתי ללא תקנה. למחרת המראתי לאפריקה.”

זוהרת בין זונות

ב יבשת אחרת, אמריקה הלא־טינית, היה לפלאטו־שרון לרבריו רומאן אחר, עם יפהפיה אחרת. „ובכן, יצאתי לקופאקאבנה. הש־תקעתי בדירה מהודרת לחוף־הים. שליחותי העניקה לי — אם לא את התואר, אז לפחות דרגת שגריר. „הוצגתי לפני החברה הטובה ביותר. החוגים הכי סגורים נפתחו לפניי. התק־בלתי לסמה, מועדון־הטניס האלגנטי ביותר בריידה־ז'ירו, ולקאנטרי־קלאב הכי שיק שבכל אמריקה הדרו־מית. חייתי כמו מלך במשך חצי שנה. הוצאתי 10 אלפים דולר לחורש, וחיי־תי כמו נע־שעשועים. ולבסוף — ובעיקר — כבשתי את אליווט קרנסון. „היא היתה אחת הנשים העשירות והידועות ביותר ברוי (אני חב לה, דרך אגב, את רוב קשריי הבראזיליים). יפה מאוד, בעלת רמה מטריפה, נערצת על־ידי כל החברה הגבוהה. „פגשתיה בראשונה בקופאקאבנה. למחרת, ביקשתי ממנה להתלוות אלי לסיוור של בת־ימלון, שבהם מסתופפות הפרוצות ברוכעים החיצוניים של ה־

מכונית־הסטודי־בייקר הראשונה שנרא־תה בפאריס.”

„יהודי מזוהם!”

א חרי שפלאטו סיים תקופה של מאסר בפאריס, השתחרר מהכלא, ולרבריו: „ביציאתי מבית־הסוהר, חש־תי תשוקה שאין להכניעה להשתעשע מעט ולהיות מפונק על־ידי נשים יפות. באחר הימים ברחוב הכחנתי באשה שהקסימה אותי ביפוייה הרב. ניגשתי אליה, הצחקתי אותה... ולקחתי אותה למיטתי. אשה זו היתה זמרת שבאופנה כאותם ימים, מיס אירופה לשעבר. ברי־ליתי בחברתה זמן־מה. בערבים הלכנו למועדוני־הילה. היא לא יכלה שלא לשבת ליד הפסנתר. כל הגברים סובכו אותה, החמיאו לה וביקשו לזכות בחס־דיה. מישחקים אלה העלו את קינאתי כיתר־ישאת, מכיוון שידרתי, די מדלי־קה מעצמה, שלחה חיוכים מכלים לע־בר מחורתי.

„ואולם היא אהבה אותי. היא עשתה עד כדי ביטול הופעת־גאלה שלה בניו־יורק, רק למען התענוג להישאר בחבר־תי. וכמובן, היא רצתה להציגני לפני הוריה. „הם התגוררו בציריך. עשירים מאוד. הם אירגנו קבלת־פנים מפוארת לכבודי. למינת־הלב, דקות ספורות טרם המראת המטוס לציריך, נתקעתי עקב אירוע בלתי־צפוי. טילפנתי ליד־ידי דתי. אינני יכול לבוא, אמרתי, קצת נבון, ככל זאת. „סליחה? „הקול היה קר כקרח. „יש עיכוב.”

אנט: השבוע בצורה חדשה תסרוקת חדשה, צבע חדש, איפור חדש

ואופי חזק, אולם הפכה עד מהרה לכנר־עה — כפי שאני אוהב שהנשים יהיו. נישאנו שנה אחת לאחר שנפגשנו, וכילינו את ירח־הירבש שלנו במלון נורסקו בניציה. „בחזרה החלטתי לשנות את חיי. השתכנו בדירה נהדרת, וראי אחת הר־פות בפאריס, ברחוב ריאמור, מול מר־סיאון האמנויות והמלאכות. כמעט מדי ערב הייתי יוצא לבד, וחוזר כ־3 לפנות בוקר. הלן הסכימה לכך. למעשה הסכר־מה לכל דבר. היא קיבלה אותי כפי שהייתי, ולא ניסתה לשנות את אופיי.

י מלון יקר ומהודר ביותר.

נוסחה הזאת: „כאשר היהודי נמצא עם אשה, הוא מהרהר על עסקיו; כאשר גוי עושה עסקים, הוא מהרהר על נשים.” אף כי אני יהודי, קרה לי לפחות בתחום זה לנהוג כגוי. הכל היה תלוי בפגישות בתנודות רוחי. „בתקופת מלחמת־קוריאה — תקר־פה ברוכה לעסקים — פגשתי את מי שהיתה לאשתי הראשונה, הלן אפל־בוים. אביה עסק באותו המיקצוע כמר־ני, ממחור נייר יסן. הלן ואחיה ניהלו את העסק המישפחתי. „היא היתה בת 22, יפה ואצילית. כשפגשתינה נהגה במכוניתה בעצמה. היתה כעלת אישיות מאוד מודגשת

ד וקא עכשיו, כאשר מרגלים על הצרות בחייהנישואין של הח־כ־לשעבר, שמואל פלאטו־שרון, וכאשר אשתו, אנט, התראיינה וסיפרה מה היא עושה בשביל עצמה, מעניין לקרוא מה כתב פלאטו־שרון בסיפור חוצה גס באדום על הרפתקות־האהבים שלו ועל נשים בחיי.

„היא היתה כנועה”

על אשתו הראשונה הוא מספר בספרו: „העסקים לא מנעו ממני את תענו־גות־האהבה. הייתי שלם לגמרי עם ה־

פלאטו־שרון: האשה והמזכירה

דירה במיגדל על־חשבונה, מהכספים המגיעים לה ממנו. אבל תל־אביב מלאה שמועות על חי־ינישואין ההרוסים של שמואל פלאטו־שרון ואשתו, אנט. היא נראית לבדה או עם חברות באירועים שונים, והוא יוצא בלעדיה לבילוויים. מספרים כי כאשר ראתה אנט את תמונת בעלה בלוויית מזכירתו בפאב מסויים, ביקשה שיסירו את התמונה. מספרים כי קינאתה של אנט במזכירה התחילה עוד בתקופת מעברו של הח־כ־לשעבר במילאנו.

כאשר פירסם העולם הזה, בשעתו, כתבת־שער על „הנשים של פלאטו־שרון”, ועל שער הגליון (6.11.85) הופיעו תמונותיהן של אנט־האשה, הילדה־הבת וקלרה־המזכירה, ועמה אנט עד מאוד על כך שגם תמונת המזכירה הופיעה בשער. כאשר שוחרר פלאטו־שרון, ואשתו הגישה לו את קטעי־העיתונות, מצא את תמונת־השער מושח־תת. תמונתה של קלרה נתלשה מתוכה.

מאז המשיכו היחסים בין פלאטו־שרון ואשתו להידרדר. הם הגיעו לשלל המדרגה, ולמרות ש־שניהם עדיין מתגוררים יחדיו בוויולה בסביון, הרי שהם עושים זאת באגפים נפרדים. אנט למדה זימרה והחלה בקאריירה של זמרת, וגם התר־אייתה בעיתונים והבטיחה לעשות עבור עצמה. מי שמחפש את שורשי הקינאה של אנט, יכול אולי למצוא אותם בימים שבהם הכירה את בעלה. היא היתה אז צעירה תמימה ויפהפיה, שהתאהבה בגבר הנשוי, אב לבת. למרות מוצאה של אנט, מבית צפון־אפריקאי מסורתי ודתי, לא נפרדה מאהובה הנשוי וניהלה את הרומאן איתו במשך כמה שנים, עד שהתגרש מאשתו הראשו־נח, הלן אפלבוים, ונשא אותה לאשה.

יתכן מאוד כי רגשי הקינאה והחשדנות של אנט נובעים מאותם ימים רחוקים, ואולי גם רגשי־אשמה סמויים גורמים לה לחשוש כי אשה יפה וצעירה תיקח את בעלה ממנה, כפי שהיא לקחה אותה מאשתו הראשונה. בימים האחרונים שינתה אנט את הופעתה, הבחירה את שיערה ושינתה תסרוקת ואיפור — והיא דומה עכשיו מאוד לקלרה־המזכירה.

מ ספרים שהוא קונה לה תכשיטים ובגדים. אומרים שהם גרים ביחד בדירה מפוארת במיגדל דיזנגוף־סנטר. „טטווינו!” אומרת קלרה חורי, מזכירתו הוותיקה והנאמנה של שמואל פלאטו־שרון. „הוא לא קונה לי בגדים ולא תכשיטים, ואנחנו לא גרים ביחד בדירה בדיזנגוף־סנטר. גם את המכונית הוא לא קנה לי!” כאשר מבקשים ממנה להיכנס לפרטים היא מסרבת. „אני באה מבית מסורתי, אנחנו מעיראק, הורי נפגעו כבר מספיק ממעצרי, ואני לא רוצה לפגוע בהם יותר.” כך היא אומרת ומסרבת לדבר על חייה הפרטיים. ממקור מוסמך נודע כי פלאטו, ממקימי דיזנגוף־סנטר, קנה לה

השער שגרם לסערה היא השחיתת את פניה